

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 M. Popovich, Secretary.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавнє Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ролі вулиці Річарда і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" — МАСОВА ГАЗЕТА.

ГАЗЕТИ ДЛЯ РОБІТНИКІВ І ГАЗЕТИ РОБІТНИЧІ.

Помінаючи газети буржуазні та всієї сектанські, можна й самі робітничі газети поділити на дві категорії: на газети для робітників і на газети робітничі.

Газети для робітників — це ті, що їх видають за панські гроші ріжні наїгні добродії, що назверх, згається, боронять в тих газетах робітничі справи, але поміж рядками пускають слинку, яку замить і відіривить тільки дійсно класово свідомий та очиний робітник, а пересічний читач прийме все за добру монету.

Також видають газети для робітників ріжні газетярські фаховці-бізнесмени, що дивляться на газету і на свою в ній роботу, як на бізнес. Маємо, наприклад, в Нью Йорку таку російську газету "Русский Голос". Та газета з більшовизмом має стільки спільного, як я з римським папою. Коли-ж її видавці побачили, що читачі хиляться на бік радянської влади, то почали писати за радянською владою, пускаючи поміж рядками чисто "єдино-неделимську истинно-русскую" слинку.

Видають же також газети для робітників ріжних мастей кабінетні соціалісти-теоретики, що ото в них проповідують "сто-процентовий" марксизм, а відтак, як рак свисне, спокійну передачу капіталістам своїх маєтків працюючим.

Але навіть і дійсно робітничі газети не завжди є нею в повному значенні того слова. На це бувають ріжні причини. Перша — це тоді, коли газета тільки появилася на світ, не має за собою ні партії, ні організації з відповідним числом членства і мусить самостійно завойовувати собі читачів. Друге — коли вона, не дивлячись на свою ширість і вірність робітничим справам та марксові ідеї, все-ж таки тих читачів не завоювала і перебуває за дні на день — тоді вона, також видається певним гуртом людей для робітників.

Отже робітничою газетою (а не газетою для робітників) має повне право називатися тільки та газета, котра крім вірної служби визвольним ідеям робітництва, відбиває в собі волю, стремління, думку своїх робітників, котра створила великий і стабільний кадр своїх читачів, які її пошарують, поширюють, пишуть до неї, як кажуть: "Це наша газета".

ЧИМ Є "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ".

Не буде обидою для "Українських Робітничих Вістей", коли скажемо, що в початках свого існування "Укр. Роб. Вісти" були газетою для українських робітників; не буде також хвалобою, коли скажемо, що нині "Українські Робітничі Вісти" є газетою робітничою в повному значенні того слова.

На початку свого існування "Укр. Роб. Вісти" шукали собі читача, а нині вже читачі шукають читачів "Укр. Роб. Вістей". Коли кілька років тому назад "Укр. Роб. Вісти" виходили раз, чи два рази на тиждень і покористувалися передруками з інших газет, щоб заповнити свої сторінки (це, розуміється, роблять всякі газети), то нині "Українські Робітничі Вісти" не можуть вмістити всього матеріалу, що його надсилають такі місцеві кореспонденти і дописувачі, хоч виходять три рази на тиждень.

Може також сказати, що це хвалба, але деякі з дописувачів, що тижнями вже не бачать своїх дописів на сторінках "Українських Робітничих Вістей", повірять цим моїм словам.

Якийсь час тому назад ми завели реформу в газеті, встановили спеціальні розділи, як от: "З міжнародного робітничого руху", "В Україні неволі і саїз", "З поля науки і техніки" і т. ин. А в останній числах "У. Р. В." читачі вже не бачуть цих розділів. Усунули ми їх (тимчасово) не тому, що не маємо для них матеріалу, а тому, що наспіло стільки місцевого матеріалу, якому, щоб дати місце, ми примушені були усунути ці розділи. Та ще й з того матеріалу приходиться вибирати важливіше, організаційне і містять в першу чергу, а інше відкладає на пізніше.

Правда, до певної міри розворушення наших дописувачів наближаючись з'їзд Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім, але тільки до певної міри, бо велика кількість дописів відноситься зовсім не до з'їзду, але до загальних робітничих справ. Коли-ж ми даємо першесте перед-з'їздовим статтям, то тільки тому, що це справа пекуча, на часі, що завтра для цього матеріалу буде вже пізно.

Таке зацікавлення "Українськими Робітничими Вістями", бажання висловити свою думку, хоч часами дуже кострубату, як коструbate само життя робітника, свідчать про те, що "Українські Робітничі Вісти" є газетою робітничою.

НАЙКРАЩЕ СВИДОЦТВО.

Найкращим свідомством того, що "Укр. Роб. Вісти" є газетою наскрізь робітничою, є зв'яз їх з робітництвом. Погляньте на четверту сторінку! Погляньте на рубрику "Наша армія зростає"! Я не говорю про фонди, бо вони не є аж так великі. Вони в великій більшості дрібні, але їх багато. Жертовують робітники по трошки, але масово. Ось це є важливе! Не буде робітничою та газета, на існування якої зложать кілька одиниць кілька тисяч доларів. Але є робітничою та газета, якій кілька тисяч робітників зложили кілька тисяч доларів.

До нас один читач "У. Р. В." пише: "Товариші! Чому ви нічого не відповідаєте чорній сотні, яка пише, що "Укр. Роб. Вісти" видаються за московські рублі?"

Товаришу, їм відповідає четверта сторінка! Хіба це не є відповідь? Це є така відповідь, що коли вони на неї глянуть, то аж зав'януть їх лобіть. Один наш симпатичний присутній при такій сцені: Коли вишли "Укр. Роб. Вісти" з поквіттованим листопадовим кампанією в Вінніпегу і один з патріотів гля-

нув на четверту сторінку та побачив там великими цифрами \$3,147.12, то заскреготав зубами і сказав:

"Ну, шагб бі іх графіна, тих большевиків, вони уміють робити! Так ніхто не потрапить! За це треба признати їм рацію!" Дивно, а хіба-ж патріоти не уміють? Діло тут не в умінь, а в тому для чьей користі це робиться. Далі, хто це робить — одиниці, чи великий свідомий робітничий загаль?

ЗВ'ЯЗ "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ" З ЧИТАЧАМИ.

Але, вернемося до зв'язу "Укр. Роб. Вістей" зі своїми читачами. Перед нами лежить анкета, виповнена тисячами читачів "У.Р.В." — робітниками і фермерами. Ця анкета є дзеркалом відносин між газетою та читачами і тільки брак часу (перед з'їздом) і місця в газеті не дозволяють нам її використати тепер, але пізніше ми про неї поговоримо, бо це буде дуже цікаве і для читачів.

За місяць грудень до редакції "Укр. Роб. Вістей" і "Робітничі" наспіло 1,412 листів від передплатників, читачів та дописувачів. Це значить, що щодня, включаючи неділі і свята, приходило більш по 45 листів. Першого дня по новому році (2 січня) прийшло 89 листів. Правда, що таких місяців в році не багато, що багато листів наспіло в зв'язі з листопадовою кампанією, але все-ж таки це свідчить про кольосальну зв'яз "Укр. Роб. Вістей" з своїми читачами.

Нам дуже жаль, що не можемо вчасно вмістити всіх дописів, що наспіло останніми тижнями, бо по вильві певного часу деякі з них втратять свою вартість. Ми хочемо, щоб наші дописувачі не думали, що ми недоцінюємо значіння дописів. Ні, ми знаємо, що кожний допис вряє "Укр. Роб. Вісти" з тою місцевістю, з якою його надіслано. Але тепер ми, як я вище згадав, відложимо ріжні розділи, а навіть надіслані кореспонденції з Європи та з України. Скорож-ж тільки проминуть, голвно дискусійні, перед-з'їздові статті і вичерпається поквіттовування фондів листопадової кампанії, ми дамо місце нашим дописувачам.

Про відношення читачів до "Укр. Роб. Вістей" ми ще поговоримо іншим разом, а тепер тільки повторимо: "Українські Робітничі Вісти" щораз більше стають масовою не тільки робітничою, але робітничо-фермерською газетою.

Волинськ.

ПЕРЕД З'ЇЗДОМ ТОВ. У.Р.-Ф.Д.
 (Стаття дискусійна.)

Перечитавши пару дискусійних статей в "У.Р.В.", хочу висловити і свою думку та думку товаришів на заході Канади.

З пропозицією т. Волинця більшість членів нашої організації годиться, бо кожний бачить, що нам хочеться побільше освічених сил в організації. Однак товариші кажуть: "Дайте нам покищо більше кваліфікованих учителів, які крім провадження школи могли б вчити співу й музики, а ми будемо тимчасом задоволені".

Було б добре, що-б такий учитель був одночасно й діригентом, то-б то учитель і діригент в одній особі, бо це менше вимагало-б коштів від товариства. Коли ми будемо мати більше таких-сид, то й робота в організації піде краще. Коли кожна філія буде мати свого учителя-діригента, то тоді не буде приватною перепіскою перемовляти до себе учителя з іншої філії, обіцяючи йому більшу платню і менше праці. Цим способом учитель починає вередувати, опускає одну місцевість та вийдять до другої, бо там йому дають більшу платню. Тоді учитель цілком перестав працювати в організації ідеїно, але працює лише за платню. Коли-ж хтось з заряду зверне увагу, що приміром його праця для організації не оплачується, то відповідь готова: "Я піду в іншу місцевість, там мені обіцяють більшу платню і менше роботи".

Таких скарг я багато чув на заході, тому я кажу, що коли-б ми мали більше учителів, то праця пішла-б успішніше, бо тоді самі учителі пильнували-б своєї праці. Звідси й випливає домога — дайте нам учителя-діригента, а ми всі кошта доплатимо. Що-ж до інших загальних наук, як історія, арифметика, граматики, це після мого спостереження є питанням другорядним.

Найважливішою справою по відділах є навчання дітей українського письма, співу, музики, театрального мистецтва взагалі. І цього треба не лише дітям, але й дорослим. Певна річ, що є товариші й противної думки, але таких менше.

Тов. Сильовергольц каже, що під теперішній тяжкий час трудно заснувати курси, а краще натомісць закласти кореспондентну школу. Може деякі галузі науки можна дати за посередництвом кореспондентної школи, але ті галузі, які є найкращі для наших організації, провадити кореспондентно не практично.

До таких кореспондентних курсів нам треба мати в кожній філії і відділі інструктора, який пояснював би цей курс.

Тому практичнішим є пропозиції т. Волинця і К-єя, щоб такі курси встановити в Вінніпегу і Едмонтоні, або в одній з цих місцевостей. Товариство Укр. Роб. Фарм. Дім чим раз зростає, а також Робітниче Запозомого Товариство, при котрих є багато фамілійних членів, що мають діти і хочуть їх виховати. Та й дорослим треба науки. А науку може дати тільки учитель, свій вчитель. Тому подбаймо про що сторуно в нашій організації.

Медікс Гет. Алта.

РОБІТНИЧЕ ЗАПОМОГОВЕ ТОВАРИСТВО В ТОРОНТО.

Може кому і дивно буде почути, що в Торонто досі не було відділу Робітничого Запозомого Товариства. Однак хто знає, що небудь про особливі обставини, серед яких приходиться тут працювати, той напевно і зрозуміє чому воно так склалося.

Пояснити причини, та оправдати призначення цієї організації уважаю злишнім, тим більше, що всі ці перепони побороно та організовано такий відділ.

Дня 28 грудня відбувся масовий мітинг в цій справі.

Реферували спаву т. І. Бойчук і І. Стефанюк. Перший пояснив досить подрібно потребу такої організації, голвно в Канаді, де робітничтво

ти що небудь, запевняють їх про свій високий патріотизм, а відтак знову до католиків і там знову те саме. І так аж жалко дивитись, що людина ради нещасних кілька мідків, пришеведена в такий спосіб поступати, та ще й після того всего оставати без помочі.

Тов. поясню чому ми беремося до такого діла, яке може декому видаватися простою філантропією в той час, коли в нас є інша точка виходу. Він казав, як задоволяючи сейчасові потреби робітництва ми можемо скріпити самий робітничий рух, удеккуючи татарініших робітничих організацій.

Тов. Стефанюк представив присутнім, як то людина всюдї старатється приворопити до свого окруження і як це окруження приволове її робити одне або друге діло. Людина купує тепле убрання не тому, що не має теплі грошей, яких в нас робітників не дуже так багато, а тому, щоб забезпечити себе перед холодом. Це роблять не тільки люди а й звірі також уміють забезпечувати себе.

Вони навіть дуже добре-розуміють спільну охорону, як перед холодом, так і перед голодом та всімами небезпеками. Вони знають і уміють цінити вартість організованої взаємодомогі. Спільно обороняють себе перед нападами інших звірів, спільно, організовано птахи відлітають у вирій, спільно і організовано вовки-євроманці шукають собі в зимі жиливи, словом, їде наше окруження має організований характер. Вовки-капіталісти також пам'ятають, що організовано вони зможуть краще і успішніше виступити робітників, та робити з ними те, що їм подобається. Тільки робітничі діло цього не зрозуміють. Вони, по більшій часті індивідуалісти. Кожний про себе, це поклики в нас домінує думка, і такий особіж ще й гордиться.

ГЕТЬМАНСЬКА ДУРІЙКА.

(Докінчення.)

Гетьманська дурійка в Канаді.

Мати під боком Злудені Держави, а в них назаруківсько-гетьманські "Січи" і немати в Канаді цієї комедії, було-б смішно. До того, від довшого часу колотяться на Сході Канади Назаруків агент, Босній який, хоч нічого не пробив своєю газетою "Пробій", яка по кількох числах безслідно загинула, але за це старатється поширити "мудрости" свого нацильничка з Шкіаго. В католицькому органі "Канадський Українець" ч. 52, з 24 грудня, читаємо таку чванливу новинку, яку подаємо, не змінюючи граматичних будів:

Січова школа в Вінніпегу.

Повідають до уваж Фармерсько-Прісвітного З'їзду, котрий відбувся в Вінніпегу в дні 9, 10 і 11 грудня 1924 р., на котрим рішено між іншим горько пошарити серед українців в Канаді розвій фізико-гімнастичних вправ в Січово-пластових організаціях, виготовивши головний організатор січовий, п. В. Босній, реферат про "Січ" для студентів в бурсі ім. А. Шептицького в день 18 грудня і в порозумінню з зарядом бурси та з загодою усіх студентів, що там перебувають, організовано на місці школу для будучих провідників січових в Канаді.

В дні 19 грудня зложили усі студенти урочисту "завву вірності" січовій ідеї і від тепер будуть організовано слухати лекції і січових вправ від назначеного ім Головною Обозною Радою, січового інструктора, сотника Ев. Васильшина, бувшого старшини У.С.С.

Слухачі січової школи, мають подбати о свій прапор і однострій.

Школа зі сталеними курсами має назву: "Січова Школа у Вінніпегу".

Більшість українських громадян Канади зробилять великі очі, довідавшись про що комедію і певно цікаві знати, хто це так ревно піклується "Січаним" в Канаді? Про це ми довідаємося і з англійської і з "патріотичної" преси, яка по відомляє, що канадська "Січ" дістала вже чартер в Оттаві, а цілє сеї "Січи":

"плекання і пропоягання спорту, релігії і доброту серед українського народу в Канаді.

Між основателями, що підписали прсьбу о інкорпорацію є: епископ Будза з Вінніпегу, о. Андрій Сарма-

Колі-ж ми візьмемо, що Україна на ділі є країною неграмотності, то можемо собі уявити, як там виглядає демократична республіка! Там папуада би не демократія а несовістні агітатори вели би по дотерішньому азирком руйнуючи проти-державну роботу. І ворогобили би неграмотні українські маси проти' всего, що було би тим агітаторам не на руку.

Наводимо ці "мудрости" тільки для того, щоб підчеркнути моральну вартість тих людей, які так чванливо називають себе "народними борцями" і мріють про монархістичне ярмо для того-ж народу. Безглузду плутанину думок українських політичних дегенератів ми не будемо розбирати, бо на це щеко часу і місця, а занотуємо просто факти. Як обійшлися працюючі українські маси без всіх оцих пташків і без "спасителів" є також доконаним фактом і Україна прекрасно розвивається без гетьманів і без царів. А всіх панських наймитів-"спасителів" працюючі маси вимели з України, як неопотрібне сміття. За це ті панки мають тепер повну змогу "фільосовувати" і придумувати гетьманати, тільки — поза границями робітничо-селянської України. Ну, дивуватись нічого, треба щось робити, бо і в тих панків хоч не глибокий мозок, але всеж таки мозок і намагається щось придумати. Хай думає! Індик теж думав...

Правдою в очі!

Щоби кінцево висвітлити гетьманську дурійку на американському суходолі, ми були примушені посвятити аж так багато дорогого місця в нашій газеті, Тимуща людина сама осудить належно цю дурійку, бо вона надто ясна і надто безглузда. Але на закінчення скажемо від себе:

Всю цю безглуздість видивають Назаруки і його пахолки тоді, коли ціла Західна Україна переносить страшні муки насильства в неволі польської шляхти, румунських бояр і чеських панів.

Політичні виродки, які збанкрутували на всій лінії, стараються поставити на Україні монарха-гетьмана, а цілковито байдужно їм, як допомогти визволенню українського народу з-під Польщі, Румунії і Чехії.

Назарукова газетка "Січ" переповнена хорими фантазіями про Радянську Україну, а за це Галичина і ціла Західна Україна не заслуговують в него уваги. Підло поступають й інші проти-робітничі газети, що друкують цілі сторони брехонь про робітничо-селянську Україну. Галицька націоналістична преса вже значно відликувалася з цього, але в Злуч. Державах і Канаді ця пошесть бушує безвстидно далі.

Пана Назарука атакують тепер всі вітнікі націоналісти, виключаючи може тільки греко-католицьких верховодів в Канаді. Гетьманат з "присягою" Скоропадському висміває навіть орган Петрушевича, се-б то ті, які зробили були Назарука "міністром" і вислали до Канади за доларами. Аж тепер "патріоти" признають, що Назарук — "має вже вправу в складанню присяг ріжним "наїяснішим", що "був всеривим пропаягатором безпринципності і безетичності в політиці" і т. д. А все-ж таки таку людину послали на відповідальне державне становище. І коли свідоме робітничтво й фармерство Канади поставилося було ворожо до Назарука, то посланіся громи з "патріотичного" боку. Тепер — ми ще раз бризкаємо правдою в очі: Ось ваш "міністер". Тіштеся ним, бо готує для України гаря-гетьмана, а про ту Галичину, на яку сам збирав долари, цілковито забув. (Дивуватися не треба, бо в Галичині панують правдиві пани...)

Українське робітничтво й фармерство не приписує ваги цій гетьманській дурійці і не дивується цьому новому хоровавлю проваюві. Бо минав той час, як працюючі маси на оспіл йшли за кличами дармодів і крикунів. Та все-ж таки варт пізнати й цю дурійку, яка надто яскраво підчеркує моральну вартість так званих "народних провідників".

І. Віктор.